

عنوان مقاله:

بررسی خصوصیات ژئومرفولوژی (مطالعه موردی: منطقه رودبار جنوب)

محل انتشار:

سومین همایش سراسری کشاورزی و منابع طبیعی پایدار (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

سعیده کلانتری - عضو هیئت علمی دانشگاه اردکان دانشکده منابع طبیعی

فهیمه مختاری - دانشجوی کارشناسی ارشد بیابان زدایی دانشگاه اردکان

زهره مومن زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد بیانزدایی دانشگاه اردکان

محمد فاریابی - عضو هیئت علمی دانشگاه جیرفت دانشکده منابع طبیعی

خلاصه مقاله:

منطقه مورد مطالعه در شهرستان رودبار جنوب که جزء محدوده جازموریان محسوب می شود قرار دارد که مساحت آن 27283 هکتار می باشد. این منطقه دارای مراتع بیابانی است و شامل روستاهایی به نام های زیارت مقداد، تکل حسن، سردشت چاه علی قرار که از طریق راه های خاکی به هم مرتبط می باشند. این مطالعه در فاصله 31 کیلومتری از شهر اسلام آباد واقع شده است که بین طول های 13/27 و 17 58 و 58 20 00/50 شرقی و عرض های جغرافیایی 27 59 09/69 و 27 43 17/59 شمالی قرار گرفته و ارتفاع متوسط آن از سطح دریا 405 متر است. هدف اصلی از مطالعات ژئومرفولوژی این منطقه تعیین و تفکیک واحدها، تیپ ها و رخساره های ژئومرفولوژی و تعیین واحد هایی است که به عنوان بستر پایه سایر مطالعات مربوط به تهیه طرح های اجرایی مدیریت مناطق بیابانی قرار می گیرند. برای انجام مطالعات مربوط به بخش یا آیتم مطالعاتی ژئومرفولوژی با استفاده از مدارک و اطلاعات موجود نسبت به تفکیک واحد ها، تیپ ها و رخساره های ژئومرفولوژی اقدام شده است. به طور کلی این منطقه از دو واحد دشت سر و پلایا تشکیل شده است که واحد دشت سر در بعضی از قسمت ها دارای پوشش مناسب قله سنگی بر سطح خاک می باشد که به طور طبیعی از فرسایش خاک محافظت می کند. همچنین در بعضی از قسمت ها دارای پوشش گیاهی تنک همراه با سنگریزه می باشد. در کل با توجه به خسارت زیاد تپه ها ی ماسه ای، این منطقه باید از لحاظ تثبیت در اولویت قرار گیرد. این منطقه را می توان با مالچ پاشی و یا کشت گیاهان مناسب تثبیت نمود. وهشگران و محققین گرامی به منظور صرفه جویی در زمان خود بهتر است مقاله خود را در این فرمت جانمایی کنید.

کلمات کلیدی:

ژئومرفولوژی، دشت سر، واحد کاری، منطقه رودبار جنوب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/416975>

